

Mitä Stalin teki tieteelle?

"Taisteleva vihreä liike" on viime vuosina nostanut luonnontieteiden vastaisen taistelulipun. Missä ovat sen juuret?

Osaltaan tietysti itämaisissa uususkonnoissa, mukaan lukien Maharishi-kultti (joogalentäjät), Steinerin okkultismi (sielunvaellus, tähtimatkailu, rotuoppi ja luomu), ja Hahnemannin homeopatia (maagisesti ravisteltu vesi).

"Sinun täytyy astua johtoon", kutsui kuitenkin "itse elämä" Isä Aurinkoisen opetuslapsia. Kun stalinismi jäi kodittomaksi Neuvostoliiton romahtaessa, suurin osa "taistelevan työväenliikkeen" iskujoukoista Suomessa siirtyi eräiden selvitysten mukaan vihreään liikkeeseen.

Luonnon "pelastaminen" on näet ratkaisevasti helpompaa kuin työväen. Luonto ei hylkää, äänestä väärin tai asetu vastahankaan.

Taisteleva vihreä liike sai näin "hardwaren" – kaikissa liemissä parkkiintunutta järjestömafiaa. Hyvää tarkoitettavia kansalaisjärjestöjä pyöritetään aatteen pussiin valtion rahalla kuin puluimmalla "rauhanpuolustajien" aikakaudella. Kouralliselle tosiuskovaisia järjestetään vientiä mediassa - hehän ovat muita enemmän "kansalaisia". Anarkistitkin kelpaavat tykinruuaksi ja kontrastiksi.

Osa tieteen vastaisen liikehdinnän juurista on vahvasti stalinismin ideologiassa. Siksi on syytä muistaa, mitä Stalin teki tieteelle. Kuinka maailman biologeista tuli "luteita proletariaatin lipussa".

Länsimaissa ja nuoressa Neuvostoliitossa olivat biologit jo 1920-luvulle tultaessa osoittaneet kiistattomasti, että kaikissa elävissä olennoissa on geenejä. Ne ohjaavat solujen elintoimintoja ja perinnöllisyyttä.

Stalin piti kuitenkin ajatusta geeneistä ja perinnöllisyydestä salaliittona. Sen nähtiin pönkittävän luokkajakoa ja uhkaavan uutta, ylivertaista neuvostoihmistä, jota oltiin luomassa kasvatuksella.

"Keskustellaan. Paras näkemys voittakoon", julisti Stalin vuonna 1948. Paras näkemys oli tietysti Stalinilla ja terrorikoneistolla. Keskustelu auttoi kuitenkin paljastamaan ne "kansan viholliset", jotka eivät taipuneet luopumaan tieteen tuloksista.

Täältäkö asti juontuvat "viherliikkeen" tavaramerkiksi jo muodostuneet kampanjat, joilla arvostettuja kansalaisia, päättäjiä ja asiantuntijoita "leikkimielisesti" mustataan julkisuudessa – ja kulissien takana yritetään erottaa tehtävistään?

Stalinin suosikki oli agrologi Trofim Lyssenko, joka opetti, että hankitut ominaisuudet periytyvät. Kevätviljat "oppivat" syysviljoiksi, kun niitä tarpeeksi kovalla kädellä koulutetaan. Tämä sopi Stalinin kokemuksiin - olihan ihminenkin valmis melkein mihin tahansa, kun asiantuntevasti kidutettiin.

Puoluekokous päätti biologian luonnonlaeista vuonna 1948. Agrologi oli oikeassa, ja geenit olivat vain kapitalistien keksintöä työväenluokan nujertamiseksi. "Suosionosoitusten myrsky aaltoili ympäri salia monta kymmentä minuuttia", kertovat NKP:n asiakirjat.

Mihin biologit sitten pantiin? Pätevimmat pääsivät lannoitteeksi – kuopan saivat toki itse kaivaa. Taipuisimmat lähetettiin "uudelleen kasvatettaviksi" vankileirien saaristoon. Nälän, tautien ja rääkkäyksen biologiasta harva selvisi hengissä.

Kun tiedettä lyötiin, romahti myös Neuvostoliiton maatalous. Se ei koskaan toipunut iskusta vaan veti osaltaan liittoon konkurssiin vuosikymmenien kuluessa.

Tätä oli stalinin punainen. Millaista sitten on "hyytävän vihreä"?

Erikoistuneiden "vihreiden" liikkeiden ideologia on usein ihmisvihamielinen. Sen sijaan "bongailaan" harvinaisuuksia, joiden merkitys luonnolle, biologialle ja ihmiselle on vähäinen. Erilaiset pisteidien metsästäjät kilpailevat Suomessakin joka vuosi, ja voittaja pääsee televisioon.

Ihmisten etujen ajaminen – vähävaraistenkaan – on aatteen iskureille toisarvoista. Se on halveksittavaa "spesismiä", ajattelun lajinmukaisuutta. Ihminen ei saa olla toiselle ihminen, vaan häneen pitää suhtautua vain yhtenä lajina muiden joukossa. Tasaveroisena ruttobakteerin kanssa?

Muiden eliöiden kyllä pitäisi sitten "pysyä lajinmukaisina" vaikka väkisin. Ihmisen kehittämiä viljelykasvejakin halutaan kiusata "luonnonmukaisella" heikolla ravitsemuksella, taudeilla, tuholaisilla ja rikkakasveilla, ikään kuin 12 000 vuoden kokemuksesta ei olisi mitään opittu.

Monen "vihreän" mielestä kehitysmaiden köyhät joutavat hyvin kärsimään tästä taantumuksesta - kylläisinä ne vain "lisääntyisivät liikaa". Tosiasiassa köyhimmässä maissa väestö kasvaa kaikkein nopeimmin. "Nälkä lähtee naidessa", veisasi puolestaan uusstalinismi – aivan tosissaan!

Vitsi on nyt selitetty, ja se voidaan esittää. Kun stalinin punaiseen sekoitetaan hyytävän vihreää, on tuloksena valitettavasti veriruskea. Ei erityinen näköala ainakaan vasemmistopuoleille?

Naurua?

5.8.2004 Jussi Tammissola, tosikko biologi, kasvinjalostuksen dosentti